

Vonku len dážď,
hľadá si cestu úzkou tmou.
Vzdialený plač,
mal by byť pre mňa výstrahou.
Kto by sa bál
zúrivých lúč a čiernych chmúr?
V izbe som sám,
len ťažký vzduch, ...uzatváram kruh.

Zo stropu ľad,
oblak sa vznáša nad hlavou.
V posteli chlad
úmerne stúpa s únavou.
Svet sa točí,
steny sa hýbu, strácam dych.
Strach ma mučí,
čo ak je izba jednou z tých?
V hlave hučí,
v ušiach mi pískajú, zazvoní.
Dôjde mi až,
oči otvorím, ...keď sa prebudím.

Ráno získam pravý klud,
vyvetrám, chcem zabudnúť.
Ráno získam pravý klud,
vyvetrám, chcem zabudnúť.